

[Ministeren for offentlige arbejder.]

for hver gang, man har forhindret den minister, der har fremsat forslaget, i at få gennemført det, som i virkeligheden var det rigtige.

Siden 1931 er avisportoer steget med 69 til 179 pct. Det varierer altså noget efter, i hvor høj grad man har skånet de små aviser, og det er også derfor, de små aviser i denne omgang må betale noget mere. Dem har man skånet hele tiden, derfor har de store blade måttet betale mere. Avisportoer er altså steget fra 69 pct. til 179 pct. siden 1931. Samtidig er udgifterne steget med 350 til 455 pct.; altså 3 gange så store udgifter på dette område har postvæsenet haft siden 1931. Det har man ikke kunnet få dækning for. Det er derfor jeg synes, denne forhøjelse er rimelig, og hvis man måske siger: ja men du kan slå lige så meget, du vil, du får ikke din vilje alligevel, så siger jeg, at når jeg synes, noget er rigtigt, er det også rigtigt at slå for det. Så må det høje ting til syvende og sidst tage ansvaret for, hvad det vil i denne sag.

Der er efter min bedste opfattelse meget stærke og saglige argumenter for, at man forhøjer avisportoer og portoer for ugeblade som foreslået. Jeg er da godt klar over, at mange i og for sig vil blive hårdt ramt, men det hjælper ikke noget den dag, da typograferne skal have mere i løn, da redaktørerne skal have mere i løn og papirfabrikkerne skal have mere for deres varer. Da hjælper det ikke de herrer fra pressen, at de kommer og siger: bladdød, vi går ind o. s. v. De siger: vi skal have de penge, værsgo at betale, men når det er staten, skal det gå på en anden måde. Jeg kunne finde mig i, at man ville diskutere ud fra et kulturelt synspunkt, ud fra det synspunkt, at man gerne vil opretholde så mange dagblade i landet som muligt. Så kunne man tale om, hvor meget staten skulle give i tilskud til denne opgaves løsning. Det er et standpunkt, men at forlange, at et foretagende, som man oven i købet bortset fra en enkelt ordfører forlanger skal drives som en forretning, skal tage tabet på sin kappe, synes jeg er urimeligt.

Til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen vil jeg blot sige, det var en meget mærkelig tale for mig at høre. Det ærede medlem

sagde, og det var det rigtige, at postvæsenet skulle have den pris, det kostede. I næste åndedrag sagde det ærede medlem, at han ikke ville være med til forhøjelsen. Det er svært at få sådan noget til at passe sammen. Jeg synes, det ærede medlem, der er ansat inden for etaten, skulle have en vis interesse i, at det gik bedst muligt, men det må til syvende og sidst blive det ærede medlems sag.

Jeg skal i øvrigt også for postlovens vedkommende udtale, at jeg vil være meget villigt indstillet over for i udvalget at drøfte omlægninger; der kan være satser, man kan drøfte, det er klart. Med hensyn til avisportoer kan jeg ikke give noget særligt løfte, men det kan være, man kan overmande mig, selv om jeg er stor.

Poul Nilsson: Jeg vil indrømme, at det sene tidspunkt ikke opfordrer til at forlænge debatten væsentligt, og jeg skal derfor gøre det ganske kort.

Jeg vil dog indledningsvis have lov til at takke den højtærede minister for det meget venlige og — synes jeg personlig — positive standpunkt, den højtærede minister tog til mine tanker om udvidelse af perioden for rejser på 65-billetter. Jeg føler mig overbevist om, at man inden for statsbanerne til det udvalg, der nu skal arbejde med dette lovforslag, vil kunne fremskaffe oplysninger om, hvorledes materiellet udnyttes til personbefordringen, og jeg nærer et stille håb om, at forholdene efter en saglig undersøgelse vil udvikle sig sådan, at der vil være mulighed for virkeliggørelse af nogle af mine tanker på dette område.

Dernæst vil jeg gerne takke den højtærede minister for den redegørelse, jeg bad om at få vedrørende lyntogene, specielt for de vestjyske egne. Jeg håber, det må forme sig sådan, at den højtærede minister kan afse tid til nogle møder netop i disse vestjyske egne, således at han selv kan overbevise sig om, at det, jeg har ført frem, ikke har været overdrevninger.

Jeg har en enkelt bemærkning til venstres ærede ordfører i forbindelse med de foreslåede takstændringer for aviserne. Det ærede medlem sagde, at de stigninger, det foreliggende lovforslag indebærer, er så store og så voldsomme, at ingen ansvarlig bladledelse har kunnet kalkulere med dem,